

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XLVII. De Purificatione post Partum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

pedibus conficientes, famuli famulæque & alij tantis laboribus distenti, ut cum ijs jejunium absque magna difficultate & incommodo coniungi nequeat. E contra non excusantur tonsores, scribæ, pictores, sartores, famuli pedissequi &c. 3. *Pietate*: sic eos, qui deserviunt ægris, qui intra hebdomadem ter concionantur, aut per totam diem audiunt Confessiones, qui docent pueros in Scholis, imò & Professores Superiorum disciplinarum, qui exercitationibus scholasticis quotidie diligenter ac operose incumbunt, excusant multi; quamvis hi omnes ferè etiam ratione laboris, & fortè præcipue, excusentur, cum illorum labor præstantiorem corporis substantiam, nempe spiritus vitales, absumat. 4. *Dispensatione*, quam ex iusta causa, quæ non omnino sufficit ex se ad excusandum, vel dubia est, non tantum Episcopus, sed etiam Parochus, & respectu Regularium Superiores locales dare possunt; Confessarii autem potius declarant, adesse iustam causam excusantem, quam dispensant. Pro licentia comedendi carnes, licet ad sit iusta causa excusans, debet adiri Parochus, vel Episcopus, qui declaret, vel dispense: quod non requiritur in ordine ad secundam refectionem, si causa excusans est certa, adhibendam. 5. *Consuetudine*, quæ circa jejunium potest plurimum, uti in collationcula vespertina, de qua

6. Dico 3. Vi consuetudinis licitum est præter unam integram refectionem adhibere vesperti collationem, seu coenulam, ut habet communis, & recepta praxis. Quid autem & quantum liceat sumere, mirè variant DD. Circa *qualitatem* ciborum multi non improbabiler censent cum Azor. Bonac. Sporer. Burghaber, nihil referre, quales sint cibi, calidi an frigidi, ossa, vel pisces, fructus &c. modò non sint carnes (aut lacticia in locis, ubi hæc prohibentur) sed contradicunt ultra 30. DD. apud Dian. nisi consuetudo ita ferat; qui tantum permittunt leviores cibos, uti fructus, bellaria, panem, vel pro more regionis caseum. Circa *quantitatem* maior adhuc est iudiciorum diversitas: aliqui statuunt absolutam, & respectu omnium æqualem, v. g. mediam libram, quæ apud nos sunt 8. uncia, nam 16. uncia (seu 32. semiuncia, Lotij) faciunt libram: alij verò respectivam, & 8. uncias v. g. permittunt illis, qui valde multò indigent cibo. alij verò tantum 6. vel etiam 4. uncias sic plurimi permittunt quartam partem (alii quintam, alii tertiam) iusti prandii, vel coenæ integræ ac plenæ, quæ coena vel prandium cum respectu diversorum diversam ciborum quantitatem exigit, etiam quarta illius pars respectu diversorum non erit eadem. Quia verò communiter & ordinariè pro coena integra sumi solent duæ libræ, à multis absolute & generaliter media libra permittitur, licet fortè per intemperantiam in prandio ita quis ventrem replisset, ut hoc pacto non sentiat difficultatem jejunii, vel per accidens dicta quantitate se satiaret. Optimè attenditur consuetudo timoratorum, quæ sicut ipsam collationculam introduxit, ita & moderatur. Si quis hanc quantitatem excedat, peccat magis

vel minus, prout fuerit excessus, nec tamen mortaliter per quemlibet excessum.

TITULUS XLVII. De Purificatione post Partum. SUMMARIUM.

1. Purificatio post Partum quid.
2. In Novo Testamento non est sub præcepto.

Sciendum, sicut jejunia in reverentiam Istorum Christi, B. V. Mariæ & Sanctorum sunt introducta, ita Purificationis ceremonie post partum in reverentiam templorum Ecclesiæ consuli, quæ in veteri Testamento sub præcepto Divino, vi cuius debebantur, quæ pepererunt marem, 40. diebus, per fœminam, 80. abstinere ab ingressu templi propter immunditiam corporalem, quæ tempore censebatur perdurare. *Levit.* finito offerentes Deo agnum anniculum holocausto, & pullum columbæ vel turturæ geminum pro liberatione ab immunditiâ templi, redimebant in templo infantem, si adhuc vixisset, Deo oblatum.

Dico. Purificatio post partum in novo Testamento consilii est, non præcepti. Ut mulieribus, si velint, & per vires possint, ita post partum de Jure scripto liceat templum gredi, sicut prius; quamquam ad imitationem B. Virginis, quæ licet non fuerit obligata, submissione tamen & devotione se subiectioni Purificationis, rectè abstinere per aliquot tempus ab ingressu templi in hujus venerationem. Atque sic disposuit c. *un. b. t.* imò consuetudo, quæ meo iudicio apud nos cum ratione obligationis videtur esse introducta, debet passim, ut per aliquot septimanas abstinere ab ingressu Ecclesiæ, & post illas à Prescho (non enim id permittum est Religiosis, pote jus parochiale) in illam introductionem præviâ benedictione & cum ceremoniis obrentes propterea eidem honorarium. Quænes. Purificatio post partum est præceptum DEO. *Levit. 12. v. 2.* ergo est sub præcepto Iuris Divini. 2. hoc DEI præceptum fuit Ceremoniale, per Christi mortem & Legem Gratiæ extinctum. Urgebis: si fuit lex ceremonialis, neque licitum est illam in novo Testamento observare, tanquam mortiferam, & non tantum mortuam: sic Circumcisione, Agni Paschalis esu &c. non licet uti. 3. non omnes leges ceremoniales antiqui Testamenti sunt mortiferæ, sed tantum typicæ, quæ tantum præfigurabant aliud à Christo subrogatum loco veteris ceremoniæ, uti erat lex Circumcisionis, esus Agni Paschalis &c. non autem religiose, qualis est lex Purificationis post partum, lex decimarum &c. sunt mortiferæ, quæ posteriores propterea in novo Testamento suscitari possunt, vel permitti ab Ecclesiâ.

TITULUS XLVIII. De Ecclesiis adificandis, vel reparandis. SUMMARIUM.

1. Quid sit quodplex sit Ecclesiâ in hoc loco.
2. Quid sit quodplex sit Ecclesiâ in hoc loco.